

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת ויגש
 י"א טבת שנת תשפ"א
 לפ"ק
 שנה 2, גליון 10
 (25)

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרמב"ם

א אינגערמאן האט מיר דערציילט אז ער האט אמאל געטראכט א פלאן אז מוהרא"ש זאל געבן א שיעור אין קבלה; היות מוהרא"ש געבט א שיעור יעדן ליל שישי פאר 'עמך אידן' וואס דעמאלט קען מען נישט רעדן אפן פון גלוי אלקית, ווייל עס קומען פשוט'ע מענטשן און מוהרא"ש דארף זיך אראפ לאזן און רעדן צו זיי פון פשוט'ע זאכן (אזוי האט ער געטראכט), ממילא איז אפשר כדאי צו מאכן איינמאל א וואך א שיעור פאר 'דערהויבענע אינגעלייט'; מען וועט רופן גאר בני עליה, חשובי אנשי שלומינו, צום שיעור און דעמאלט וועט מוהרא"ש קענען רעדן אביסל מער אפן קבלה וכו'. למעשה איז ער אריין צו מוהרא"ש בעטן ער זאל געבן א שיעור אין קבלה איין

<<<

שבת קודש פרשת חיי שרה, שנת תשפ"א לפקט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קהילת בקרבלב - ליבערטי; אינדערפרי נאך דאנווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען ספורי מעשיות, און אנגעהויבן נאכאמאל מעשה ה', מן מלך שהיה מאבנים טובות. בעפאר דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן פארלערנען די מעשה פון אינעווייניג האט דער ראש ישיבה שליט"א מקדים געווען: אינעם רבי'נס מעשיות ליגט גרויסע סודות התורה, טיפע כוננות, מיר דארפן אבער זען וואס מיר קענען זיך ארויסלערנען דערפון צום פראקטישן לעבן, לעובדא ולמעשה, אזוי ווי מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט אונז שטענדיג געלערנט, זוכן דעם לעובדא ולמעשה - וואס מיר פשוט'ע מענטשן קענען נאכטון.

דו זאלסט אננעמען מיין תפלה, אבער זאל יחר אפך בעבדך, זיי נישט ברוגז או איך וייל זיך מיט דעם פטרין און נישט תשובה טון, נאר פארקערט איך ווייס זא איך בין באמת שולדיג, נאר זיי מיר מוחל.

דאס איז דעם רבי'נס זאך: "התבודדות"; א מענטש זאל יעדן טאג זאגן פאר'ן אייבערשטן: "רבוננו של עולם, הער אויס מיין געבעט, איך וייל זיין א איד, איך וייל זיין גוט, איך וייל זיין וואויל, וואס זאל איך טון אז איך האב א יצר הרע וואס ווארפט מיר אראפ אין שלעכטע זאכן, וואס זאל איך טון אז איך לויף צוריק צו מיין שלעכטס, איך וייל דאך עס נישט טון, הייליגער באשעפער זיי נישט ברוגז אויף מיר, דיין פח ליגט דאך אין מיר, איך דארף האבן דיין הילף, העלף מיר."

ענדערשט געדארפט זאגן: "אשמתני, איך האב זיך פארשולדיגט", און אזוי ווייטער. נאר ענטפערט דער רבי פנחס'ל - מען זאגט דאס אין א לשון רבים, ווייל ווען נישט אז דער אייבערשטער פביכול האט מיר געגעבן די פח און רשות צו זינדיגן וואלט איך ווען נישט געקענט זינדיגן, קומט דאך אויס אז "אשמתני" - מיר האבן זיך פארשולדיגט.

האט דער רבי געזאגט צו רבי יודל: איך זאג די זעלבע אויפ'ן פסוק (בראשית מ"ד, י"ח) 'ויגש אליו יהודה', ווען א מענטש קומט צום אייבערשטן, ער וייל בעטן מחילה אויף זיינע עבירות, 'ויאמר' זאגט ער צום אייבערשטן, 'בי אדני, דיין פח איז אין מיר, ווייל אז ווען דו נעמסט ווען אנוועק דיין פח פון מיר וואלט איך נישט געקענט זינדיגן, ממילא זיי מיר מוחל אויף מיינע עבירות. זאגט מען אבער צום אייבערשטן: 'ידבר נא עבדך דבר באזני אדני', דאס וואס איך רעד אזוי מיט א טענה, דאס איז ווייל איך וייל אז

א ווארט פארן שבת טיש

ידבר נא עבדך דבר באזני אדני (בראשית מ"ד, י"ח)

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט אלץ אנגעהויבן פרשת ויגש דעם 'ליל שישי שיעור', מיט'ן הייליגן רבי'נס ווערטער אין חיי מוהר"ן (סימן תר"י): איינמאל האט דער רבי געזאגט צו זיין גרויסער תלמיד רבי יודל פון דאטיב זכרוננו לברכה, זאג מיר עפעס נאך פון דיין רבין דער גרויסער צדיק רבי פנחס'ל קאריצער זכרוננו לברכה. האט רבי יודל נאכגעזאגט: מיר זאגן ביים דאנווענען (בתחנון) 'אשמתני, מיר האבן זיך פארשולדיגט, בגדנו, מיר האבן געפעלטשט, גולגנו, מיר האבן געצולט, 'דברנו דפי', מיר האבן גערעדט מיאוס'ע רייד, 'העוינו, מיר האבן פארקרימט, און אזוי ווייטער. האט דער צדיק רבי פנחס'ל געפרעגט: פארוואס זאגט מען צום אייבערשטן אלעס אין א לשון רבים: "מיר האבן געזינדיגט", מען וואלט ווען

(פון א שיעור פון ראש ישיבה שליט"א פאר איינגעלייט, ליל שישי פרשת ויגש שנת תש"פ לפקט קטן)

מאל א וואך, האט אים מוהרא"ש געענטפערט: "איך געב דאך שוין א שיעור אין קבלה איין מאל א וואך", דער אינגערמאן האט נאכנישט געכאפט וואס מוהרא"ש זאגט אים, האט ער געפרעגט מוהרא"ש: "ווען איז דער שיעור? איך מעג אויך קומען צום שיעור?" זאגט אים מוהרא"ש: "וואס הייסט, יעדע ליל שישי געב איך א שיעור אין קבלה..."

און דער ראש ישיבה שליט"א איז דאס מסביר: וואס איז דען די גאנצע תכלית פון לערנען קבלה? נאר אז דאס זאל צוברענגען דעם מענטש צום אייבערשטן, דאס האט מוהרא"ש געטון ביים וועכנטליכער ליל שישי שיעור, ער האט ארום געדרייט מיט חכמה מיט שיינע תורות און מעשיות וכדומה, אבער ווען מען איז ארויס פונעם שיעור האט מען זיך דערזען ביים אייבערשטן, פלוצלינג האט מען אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, שמועסן מיט'ן אייבערשטן, רעדן פונעם אייבערשטן - דער גאנצער מענטש איז געווארן אנדערש, מען איז געווארן צוגעקלעבט צום אייבערשטן; אזוי האט מוהרא"ש גענומען די גאנצע זאך פון קבלה אויף לעובדא ולמעשה, צו לעבן דערמיט אינעם פראקטישן לעבן.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן די מעשה; דער הייליגער רבי דערצייילט:

אמאל איז גיווען א מלך. דער מלך האט קיין קינדער ניט גיהאט. איז ער גינאנגען און האט זיך גיפארעט מיט דאקטוירים. כדי זיין מלוכה זאל ניט פאר פרעמד ווערין. זיי האבן אים אבער ניט גיהאלפן. האט ער גוזר גיווען אויף יודן אז זיי זאלן פאר אים מתפלל זיין. אז ער זאל האבן יודן גיזוכט א צדיק. כדי ער זאל מתפלל זיין און זאל פועלין. אז ער זאל האבן קינדער. האבן זיי גיזוכט און האבן גיפונען א באהאלטינעם צדיק.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: דער רבי זאגט אונז דא א מוראדיגע זאך 'זיי האבן געזוכט און האבן געפונען א באהאלטערנער צדיק, ווייל אז א מענטש זוכט א צדיק, ער וויל מקורב ווערן צו א צדיק - וועט ער צום טרעפן דעם צדיק, ווי די הייליגע חכמים זאגן (יומא לח): "ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמד ושתלן בכל דור ודור", דער אייבערשטער האט איינגעטיילט צדיקים אין אלע דורות. מען הערט ווי מענטשן זאגן: "היינט זענען דא צדיקים? אמאליגע צייטן זענען געווען צדיקים אבער היינט זענען דאך שוין גישט דא קיין צדיקים..." אבער אונזערע הייליגע

חכמים זאגן אנדערש, אין יעדן דור זענען דא צדיקים, אז מען זוכט זיי אויף און מען בעט דעם אייבערשטן 'איך וויל טרעפן דעם צדיק וואס קען אריין לייגן אין מיר איך זאל לעבן מיט דעם מחשבה אז דו ביסט דא מיט מיר' - וועט מען טרעפן דעם צדיק.

און זיי האבן אים גיזאגט אז ער זאל מתפלל זיין אז דער מלך זאל האבן קינדער. האט ער גיענפערט ער ווייסט נאר ניט.

דאס איז דער סדר ביי צדיקים אז קודם דרייען זיי זיך ארויס און זאגן אז זיי קענען גישט.

האבן זיי דאס מודיע גיווען דעם מלך (באשר אז סע איז דא א באהאלטינער צדיק נאר ער זאגט ער ווייסט נאר ניט) האט דער מלך גישיקט איין אוקאז נאך אים. האט מען אים גיפראכט צום מלך. האט דער מלך מיט אים אנגעהויבן צו שמוסין מיט גוטן. דו ווייסט דו. אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער האנט. איך קאן טאן מיט זיי וואס איך וויל. נכן בעט איך דך מיט גוטן זיי מתפלל. איך זאל האבן קינדער. האט אים דער צדיק מנטיח גיווען אז ער זאל האבן דאס יאר א קינד און איז זיך אהיים גינאנגען. האט די מלכה גיהאט איין טאכטער. און די בת מלכה איז גיווען זייער א גרויסע פארשוין. און אז זי איז אלט גיווען פיר יאר. האט זי גיקענט אלע חכמות און אלע לשונות און שפילן אויף פלים. זענען גיפארין אלע מלכים פון אלע מדינות. זי צו זעהן. און סע גיווען אויף דעם מלך א גרויסע שמחה.

דער נאך האט דער מלך זייער גיוואלט. ער זאל האבן איין זון כדי די מלוכה זאל ניט אנועק גייען צו איין פרעמדן. האט ער ווידער גוזר גיווען אויף יודן אז זיי זאלן מתפלל זיין אז ער זאל האבן איין זון. האבן זיי גיזוכט דעם ערשטן צדיק. און זיי האבן אים שוין ניט גיפונען ווארין ער איז שוין גישטארבן. האבן זיי ווייטער גיזוכט. האבן זיי גיפונען. נאך א באהאלטינעם צדיק. און זיי האבן אים גיזאגט. אז ער זאל גיבן דעם מלך א זון. האט ער גיזאגט. ער ווייסט נאר ניט. האבן זיי ווידער מודיע גיווען דעם מלך.

האט דער מלך דעם צדיק אויף אזוי גיזאגט: דו ווייסט דו. אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער האנט. וכו' כנ"ל. האט אים דער חכם (רהיננו דער צדיק) גיזאגט. וועסטו אבער קענען טון וואס איך וועל דיר הייסן. האט דער מלך גיזאגט יוא. האט דער חכם

צו אים גיזאגט: איך באדארף אז דו זאלסט ברענגען אלידליי אבנים טובות (בלומר דומיט ווארג) ווארין איטליכער אבן טוב האט אין זיך איין אנדערע סגולה. אין ביי די מלכים איז פאר האנדן א ספר וואס דארט איז פארשריבן אלידליי אבנים טובות. האט דער מלך גיזאגט. איך וועל אים ברענגען. מיין האלבע מלוכה. אפי איך זאל האבן א זון און איז גיזאגטען. און האט אים גיבראכט אלידליי אבנים טובות. האט דער חכם זיי גינומען. און האט זיי צו קלאפט. און האט גינומען א בעכער וויין. און האט זיי אריין גישט אין דעם וויין. און ער האט גינעבין א האלפן בעכער וויין דעם מלך טרינקען. און די אנדערע העלפט. דער מלך און האט צו זיי גיזאגט. אז זיי וועלין האבן א זון. וואס ער וועט זיין דורך פון אבנים טובות און ער וועט אין זיך האבן אלע סגולות פון אלע אבנים טובות. און איז אהיים גיזאגטען.

האט די מלכה גיהאט א זון. איז גיווארין א גרויסע שמחה אויף דעם מלך. נאר דער זון איז ניט גיווען פון אבנים טובות. אז דער זון איז אלט גיווען פיר יאר. איז ער גיווען א גרויסער פארשוין און א גרויסער חכם אין אלע חכמות. און האט גיקענט אלע לשונות. זענען גיפארין מלכים אים זעהן.

און די בת מלכה האט גיזעהן אז זי איז שוין ניט אזוי חשוב. האט זי זיך אין אים מקנא גיווען. נאר דאס איז איר נחמה גיווען באשר דער צדיק האט גיזאגט. אז דער זון וועט זיין נאר פון אבנים טובות. גוט איז באטשע וואס ער איז ניט פון אבנים טובות.

איז דער ראש ישיבה שליט"א מסביר: דאס זענען מורא דיגע ווערטער; דער רבי איז אונז דא מגלה אז אויב מען וויל האבן גוטע קינדער, מען וויל האבן געזונטע קינדער, מען וויל זוכה זיין צו קינדער וואס זענען 'אבנים טובים', טייערע שטיינער און דיימאנטן, וואס ענטהאלט אין זיך אלע ערליי סגולות, דאן דארף מען גוט געדענקן וואס דער צדיק האט געהייסן דעם קעניג, ער זאל זיך צעטיילן מיט די מלכה פון די בעכער וויין פון אלע ערליי אבנים טובות, דער קעניג זאל טרינקן די האלבע בעכער און די מלכה די אנדערע העלפט, דאס האט ער געמיינט זיי צו לערנען אז דער מאן איז האלב און די ווייב איז האלב; דער מאן זאל וויסן אז אלע גוטע זאכן אין שטוב זענען האלב פון מיר און די אנדערע העלפט פון מיין ווייב, און די זעלבע דארף די פרוי וויסן, אז אלעס איז האלב פון איר און די אנדערע

העלפט פון איר מאן, מאן און ווייב לעבן צוזאמען, איך בין האלב און זי איז האלב, קיינער גרויסט זיך גישט איבער דעם צווייטן, דאן קענען ארויסקומען פון דעם שטוב געזונטע קינדער, קלוגע קינדער, קינדער וואס האבן אין זיך אלע ערליי סגולות פון די וועלט, קינדער וואס זענען איין שטיק גוטס.

דאס דארפן עלטערן שטענדיג געדענקן: זיך קיינמאל גישט קריגן איינער מיט'ן אנדערן און לעבן מיט ליבשאפט צוזאמען.

עס זענען דא עלטערן וואס האבן א שולד געפיל אין זיך, 'איך בין גישט קיין גוטער טאטע...', 'איך בין גישט קיין גוטע מאמע...', און מען טראכט: 'אפשר אז איך וועל קויפן מתנות פאר מייע קינדער וועל איך ווערן גוט צו זיי...' - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: דורך מתנות ווערט מען גישט קיין גוטע טאטע, דורך מתנות ווערט מען גישט קיין גוטע מאמע, מתנות וועט גארנישט אויסמאכן און פארבעסערן; אויב פילסטו אז דו ווילסט געבן א מתנה פאר דיין קינד, איז דא איין מתנה וואס דו קענסט אים געבן, אז דיין שטוב זאל זיין אזא שטוב וואס דער טאטע ווייסט אז ער איז נאר האלב און די מאמע ווייסט אז זי איז נאר האלב, דער טאטע איז מכבד די מאמע און די מאמע איז מכבד דער טאטע - דאס איז די שענסטע מתנה וואס דו קענסט געבן פאר דיין קינד.

דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די זכיה אז איך זיץ שוין זעכצן יאר מיט בחורים, פן ירבו, האב איך צוגעזען די אלע יארן אז רוב רובם פון פראבלעמען מיט בחורים זענען ביי אזעלכע בחורים וואס קומען פון שטובער וואס די עלטערן קריגן זיך אינדערהיים, וואו עס איז גישט דא קיין ליבשאפט צווישן טאטע און מאמע, אודאי איז אלעמאל דא א יוצא מן הכלל, אין געוויסע פעלער איז אנדערש, אז עס מאכט זיך ליידער אויך ביי קינדער וואס קומען פון געזונטע שטובער אז זיי גייען אוועק פונעם דרך התורה רחמנא ליצלן, אבער דאס איז זייער א קליינע פראצענט, על פי רוב זענען אלע פראבלעמען נאר ביי קינדער וואס קומען פון גישט געזונטע שטובער.

אזוי אויך פארקערט, א קינד וואס קומט פון א געזונטע שטוב וואו עס פארטראגן זיך טאטע און מאמע, עס איז דא ליבשאפט צווישן טאטע און מאמע, דארף מען גישט מורא האבן אז דער קינד וועט פארקריכן פונעם דרך התורה, אזא קינד זוכט גישט צו אנטלויפן פון שטוב, אזא קינד וועט גישט אזוי שנעל

זוכן פֿרעמדע גליקן.

דאס לערנט אונז דער רבי ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו געזונטע קינדער, אז מען לעבט בשלום מיט די ווייב, מען צעטיילט זיך אלעס אין העלפט, דאן איז מען זוכה צו גוטע קינדער; און אויף דעם דארפן מיר האבן דעם רבי'ן, דעם צדיק - דער חכם, וואס געבט אונז אן עצה ווי אזוי מען איז זוכה צו געזונטע קינדער. דאס איז מדויק אינעם לשון פון רבי'ן, אז דעם ערשטן צדיק רופט דער רבי אן 'צדיק' און דעם צווייטן צדיק רופט דער רבי אן 'חכם'; ווייל דער ערשטער צדיק האט סתם אנגעוואונטשן דעם קעניג ער זאל האבן קינדער, קומט אים נאכגיט דעם טיטל 'חכם', אבער דער צווייטער צדיק וואס האט צוגעלייגט פאר'ן קעניג א וועג ווי אזוי צו בויען זיין שטוב, ער האט אים געגעבן אן עצה ווי אזוי ער וועט זוכה זיין צו געזונטע קינדער - דער איז שוין א 'חכם', ער קען העלפן דעם קעניג מיט זיינע עצות ער זאל זיך קענען היטן גישט אריין צו פאלן אין קיין פראבלעמען.

[דער הייליגער סאטמאר'ער רבי זכותו יגן עלינו האט אמאל געזאגט, מען זאגט אין הגדה של פסח: "כנגד ארבעה בנים דברה תורה, אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול", פארוואס זאגט מען 'אחד חכם ואחד רשע' עס וואלט ווען ענדערש געדארפט שטיין 'אחד צדיק ואחד רשע'? נאר איינער וואס איז בלויז א 'צדיק' און גישט קיין 'חכם' אים קען מען גישט לייגן נעבן דעם 'רשע' ווייל ער קען חלילה נשפע ווערן פונעם רשע, דוקא א 'צדיק' וואס איז א 'חכם' - אים קען מען לייגן נעבן דעם רשע ווייל ער וועט זיך שוין אן עצה געבן ער זאל גישט נשפע ווערן פונעם רשע].

און דער ראש ישיבה שליט"א האט ממשיך געווען: ביים רבי'ן איז 'שלום בית' געווען א יסוד היסודות, און דאס האבן מיר צוגעזען ביי מוהרא"ש זכרונו לברכה. און דער ראש ישיבה שליט"א דערציילט: איין וואך ביים 'ליל שישי שיעור' וואס איז געווען בעפאר חנוכה האט מוהרא"ש געגעבן א גאנצע שיעור פון 'שלום בית', ביים סוף פונעם שיעור האט זיך מוהרא"ש אנגערופן: "דאס האט מען גערעדט? שלום בית? מענטשן זענען געקומען צו פארן פונדערווייטס כדי צו הערן א שיעור וועגן 'חנוכה' טראכטנדיג: 'זיכער וועט מען רעדן פון די 'אורות חנוכה', פון טיפע ענינים... און מען האט בלויז ארום גערעדט פון שלום בית...?" און מוהרא"ש האט אויסגעפירט: קוקט אבער אריין אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תרעח סעיף א') וועט איר זען אז 'שלום בית'

איז אויך פון די הלכות וואס האט צוטון מיט 'חנוכה', דער מחבר פסק'עט: "מי שאין ידו משגת לקנות גר חנוכה וגר שבת, יקנה גר שבת מפני שלום בית", אויב איינער האט גישט גענוג געלט צו קויפן ליכט סיי פאר חנוכה און סיי פאר שבת זאל ער ענדערש קויפן ליכט פאר שבת כדי עס זאל זיין שלום בית, זעט מען דערפון ווי דער שלחן ערוך רעדט אויך פון שלום בית אין הלכות חנוכה..."

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א ווייטער: עס קומען שוין די ליכטיגע טעג פון חנוכה דארף מען וויסן אז די שענסטע חנוכה מתנה וואס עלטערן קענען געבן פאר זייערע קינדער, איז דאס אז זיי נעמען זיך פאר צו רעדן שוין איינער מיט'ן צווייטן.

דו קענסט זיך גישט פארשטעלן וואס געשעט מיט א קינד'ס מח ווען ער זעט צו זיינע עלטערן קומען זיך גישט אויס איינער מיט'ן אנדערן, דער קינד ווערט אינגאנצן דערשראקן און צעמישט, ער ווייסט גישט ווער איז גערעכט, דער טאטע אדער די מאמע; א מיידל האט מיר דערציילט, ביי איר אינדערהיים איז זי שטענדיג צוגעוואוינט צו הערן וכוהים, טאטע און מאמע קריגן זיך, דערציילט זי אז זי פלעגט שטיין גאנצעטע נעכט אינדרויסן פון אירע עלטערן'ס שטוב אלס מורא אפשר וועט איינע פון די עלטערן אנטלויפן... יעדע לעדל וואס האט זיך געעפנט האט איר געמאכט מער שרעק: 'אפשר פאקט מען זיך שוין, אפשר גייט איינער אנטלויפן, מיט וועמען וועל איך איבער בלייבן?...'

זאזי איז זי אויפגעוואקסן אלע יארן מיט שרעק. דערפאר, די בעסטע זאך וואס עלטערן קענען געבן פאר זייערע קינדער איז, זיי זאלן זיך אויסקומען איינער מיט'ן צווייטן; קינדער דארפן גישט קיין האווערפארד, גישט קיין רימאוס קאר; אונדאי מעג מען אמאל געבן א מתנה פאר א קינד, אבער דאס וועט גישט אויסמאכן אז עלטערן זאלן ווערן בעסער אין זייערע אויגן.

עס זענען דא עלטערן וואס זאגן: "מיין טאטע האט מיר קיינמאל גישט געגעבן טאשן געלט, איך וועל זיין א גוטער טאטע און שטענדיג געבן פאר מיינע קינדער זיי זאלן האבן טאשן געלט", אדער: "מיין טאטע האט מיר קיינמאל גישט געגעבן קיין גאש, איך וועל יא זיין גוט צו מיינע קינדער איך וועל יא געבן גאש", דאס איז אבער גישט ריכטיג, ווייל א קינד קען אויפוואקסן אפילו אן טאשן געלט, א קינד קען אויפוואקסן אפילו אן גאש, אבער איין זאך מוז דאס קינד זיכער האבן 'א געזונטע שטוב וואו טאטע מאמע זענען האלב אויף

האלב' - דאס איז לעבנס-וויכטיג פאר'ן קינד.

דאס דארף מען זיך פארנעמען אפילו ווען די ווייב איז איבער געשטרענגט, זי שרייט וכו', דאס גישט נעמען צום הארצן, עס וועט אריבער גיין, זי וועט זיך באלד בארואיגן.

אמאל האט דער בן מלך גישניצט האליץ און האט זיך א שניט גיטאן אין פינגער. איז די בת מלכה צו גילאפין. אים ארום בינדן דעם פינגער. האט זי דארט דערזען איין אבן טוב. האט זי זיך אין אים זייער מקנא גיווען. האט זי זיך גימאכט קראנק. זענען גיקומען כמה דאקטורים. זיי האבן אבער ניט גיקענט איר קיין רפואה טאן. האט מען גירופין מכשפים. איז דארט גיווען איין מכשף האט זי אים אויסקיזאנט דעם אמת. אז זי האט זיך אליין גימאכט קראנק מחמת דעם ברודער בנ"ל און זי האט דעם מכשף גיפרעגט אויב סע איז מעגליך. אז מוזאל טאן א מענטש בישוף אז ער זאל ווערין קרעציג. האט ער גיזאגט יוא. האט זי צום מכשף גיזאגט. טאמער וועט ער זיך זוכין איין אנדערן מכשף וואס ער וועט מבטל זיין דעם בישוף און ער וועט גיהיילט ווערין. האט דער מכשף גיזאגט. אז מוועט אריין ווארפין דעם בישוף אין וואסער אריין וועט מען שוין ניט קענען אים מבטל זיין. האט זי אזוי גיטאן. און האט אריין גיווארפין דעם בישוף אין וואסער אריין. איז דער בן מלך זייער קרעציג גיווארין. ער האט גיהאט אויף דער נאז קרעץ און אויף דעם פנים און אויף דעם איברינקן גוף. האט זיך דער מלך גיפאריט מיט דאקטורים. און מיט מכשפים. און זיי האבן אים ניט גיהאלפן.

וואס איז דער שניט וואס דער בן מלך האט געכאפט און וואס איז די אבן טובה וואס זי האט דארט דערזען? - האט דער ראש ישיבה שליט"א דאס מסביר געווען: מענטשן וואונדערן זיך אויף אלע וואס ווערן מקורב צום הייליגן רבי'ן: 'וואס האט ער געטראפן אין ברסלב?' וואס באקומט ער אין ברסלב? - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: באמת קען מען טאקע גארנישט דערקענען פון אינדרויסן וואס דער רבי געבט פאר א מענטש, אינדרויסן קוקט אויס דער מקורב צום צדיק די זעלבע ווי בעפאר, אבער אינעווייניג איז ער אינגאנצן אן אנדערער מענטש, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר"ן סימן רל): "אני יכול לעשות איש כשר שקורין גיטר יוד כמוני ממש", איד קען איך מאכן פאר גרויסע ערליכע אידן אזוי גרויס ווי איד בין.

און דאס האט דער צדיק געזאגט פאר'ן קעניג אז זיי וועלן האבן א זון וואס וועט זיין פון טייערע שטיינער, ער וועט האבן אין זיך אלע סגולות פון אלע טייערע שטיינער, און דערווייל האט מען גארנישט דערקענט אויפ'ן זון אז ער זאל זיין פון טייערע שטיינער, ער האט אויסגעקוקט ווי א פשוט'ער קינד אזוי ווי יעדן, אבער ווי נאר ער האט געכאפט דעם שניט האט מען שוין אלעס געזען, מען האט געזען וואס קומט ארויס פון אים, ער בלייבט ביי זיך, ער שרייט גישט, ער פארפירט גישט, ער שטארקט זיך מיט אמונה אינעם אייבערשטן, ער זאגט 'גם זו לטובה', אלעס איז דער אייבערשטער - אה יעצט זעט מען די טייערע שטיינער וואס זענען אין אים.

און אזוי איז עס מיט יעדן תלמיד וואס ווערט מקורב צום הייליגן רבי'ן, פון אינדרויסן דערקענט מען גארנישט אין אים עפעס ספעציעל, אלע וואונדערן זיך: 'וואס זוכט ער אין ברסלב?' וואס באקומט ער דעם דארטן? - אבער ווי נאר עס הייבט אן איבערגיין אויפ'ן מענטש איבערגייעכץ לא עלינו, ער גייט אריבער שוועריקייטן, יעצט זעט מען שוין זייער גוט וואס האט ער האט באקומען פון רבי'ן; א געווענליכער מענטש וואס גייט אריבער שוועריקייטן לא עלינו ווערט דערביטערט און צעבראכן, ער הייבט אן שעלטן קללות רחמנא ליצלן וכו' וכו', אבער דער וואס איז מקורב צו א צדיק, ער איז מקורב צום רבי'ן, ער שרייט גישט, ער פארפירט גישט, ער קען זיך דערהאלטן און זיך שטארקן איבער זיינע איבערגייעכצער, ווייל ער לעבט מיט א שטארקע אמונה אינעם אייבערשטן.

און דער ראש ישיבה שליט"א איז אריין אין א לענגערע שמועס אין דעם ענין און געזאגט: מענטשן וואונדערן זיך וואס איז דער ברסלב'ע חסידות? וואו קען מען דערקענען דעם ברסלב'ער? אלע חסידות'ער אויף די וועלט קען מען דערקענען אויף די חסידים וואו זיי געהערן, אלע חסידים פירן זיך מיט די זעלבע מנהגים, אלע חסידים גייען די זעלבע אנגעטון וכו', אבער וואו קען מען דערקענען אויף דעם ברסלב'ער זיין חסידות? דערפאר מאכן מענטשן א טעות, ווען זיי זעען א ברסלב'ער וואס פירט זיך אויף עפעס מאדנע, וואס פירט זיך אויף אינטערעסאנט - צייגט מען גלייך מיט'ן פינגער: 'אה דאס זענען די ברסלב'ע מנהגים...' אבער דער אמת איז אז א ברסלב'ער חסיד קען מען גישט דערקענען פון אינדרויסן, ברסלב האט גישט א געוויסע לבוש אז מען זאל קענען דערקענען ווער עס האט שייכות מיט'ן רבי'ן; דער רבי וויל פון

אונז אז מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן, מען זאל זיך מתבודד זיין יעדן טאג, זיך אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס גייט איבער אויף אונז, התבודדות איז א זאך וואס איז פריוואט, עס איז צווישן דעם מענטש אינעם אייבערשטן, דער מענטש שפאצירט אין גאס, ער גייט עפעס ארלעדדיגן וכו' גייענדיג רעדט ער צום אייבערשטן - דאס קען מען נישט דערקענען פון אינדרויסן, צוויי מענטשן גייען אין גאס איינער נעבן דעם אנדערן, ביידע קוקן אויס די זעלבע, אבער דער וואס איז מקורב צום רבין שאקלט מיט די ליפן, ער בעט דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם העלה מיר איך זאל אהיים קומען בשלום, העלה מיר איך זאל האבן שפע".

און דער ראש ישיבה שליט"א האט ווייטער געזאגט: איך האב זייער הנאה פונעם גליון 'קרית ברסלב בלעטל', עס איז מוראדיג שיין צו זען ווי אינגעלייט לעבן מיטן אייבערשטן, זיי לעבן מיט תפלה, א אינגערמאן דערציילט דארט ווי ער האט נישט געהאט קיין געלט איינצוקויפן אויף שבת, איז ער געגאנגען אין א זייט און געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער פארשעם מיד נישט, איך דארף עסן פאר מיין ווייב און קינדער", נאכ'ן בעטן דעם אייבערשטן איז ער צוגעגאנגען צו א חבר און געפרעגט צי ער קען אים העלפן באצאלן זיין שבת ארדער און האט אים געזאגט דעם סכום וויפיל ער נויטיגט זיך, האט דער חבר ארויס גענומען פיר מאל דעם סכום פון טאש און אים געגעבן - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: די מעשה פון תפלה איז אז ווען ער האט נישט געהאט קיין געלט איז ער געגאנגען זיך אויסוויינען צום אייבערשטן, דער אויספיר פון די מעשה אז דער אייבערשטער האט אים געהאלפן - דאס איז שוין נישט אינטערעסאנט, נישט דאס איז די שיינקייט פון די מעשה.

וואו נאך אין די וועלט הערט מען דאס אז איינער וואס האט נישט קיין געלט גייט ער אין א זייט און בעט דעם אייבערשטן? וואס טוען מענטשן ווען זיי האבן נישט קיין געלט? מען בארגט, מען קויפט איין מיט קרעדיט קארד, אדער שרייט מען אויף די ווייב: "דו עסט מיר אויף מיין געלט...!" אבער דא זעט מען א נייע זאך ביי תלמידי היכל הקודש מען גייט צום אייבערשטן און מען בעט: "הייליגער באשעפער פארשעם מיד נישט, איך דארף עסן פאר מיין ווייב און קינדער".

עס זענען דא נארישע אינגעלייט וואס ווען די ווייב בעט אביסל געלט שרייען זיי: "דו עסט מיר אויף מיין גאנצע געלט...!" - און דער ראש ישיבה שליט"א האט

זייער שטארק געווייטאגט דערויף און געפרעגט: וואס וועט געשען אז דו וועסט געבן אפאר דאלער פאר דיין ווייב? דיין ווייב פאלט דאך פון אירע כחות, זי איז אויף ביינאכט מיט'ן קליין קינד, זי קאכט, זי באקט, זי וואשט וועש וכו' וכו', און וואס בעט זי דען פון דיר, סך הכל דארף זי פשוט א רוימערקע וואס זאל איר העלפן אויפרוימען די הויז! אויף וואס דען איז געמאכט געלט אויב נישט פאר די ווייב און קינדער?! וואס האסטו מורא צו עפענען דעם 'פארמאכטן הונדערטער'? "איך לייג עס אוועק אויף פאלד..." פארנוואס איז דער פאלד וויכטיגער פון יעצט?!; עס איז א שרעק צו הערן ווי אינגעלייט פירן זיך אויף אזוי געמיין אין שטוב וועגן אפאר דאלער, א פרוי האט זיך אויסגערעדט צו מיר אז זי דארף עפעס צו שמירן אויף אירע ליפן ווייל די הויט איז איר פארטריקענט און זי האט נישט דעם האלבן דאלער עס צו קויפן, דער מאן פארלאנגט א דין וחשבון אויף יעדע דאלער וואס זי ניצט...

מוהרא"ש האט אמאל אנגעטראגן א שידוך פאר מיידל א בחור פון אונזער ישיבה, און עס איז נישט געפאלן דעם בחור'ס אויסקוק פאר די מיידל, האט זי געזאגט פאר מוהרא"ש אז עס געפעלט איר נישט זיין אויסקוק, האט איר מוהרא"ש געזאגט: נישט קיין פראבלעם, זע נאר אז דו זאלסט נישט אריין פאלן מיט א בחור וואס וועט דיר נישט פארגינגען א באטל סאדע, זי איז ארויס געגאנגען פון מוהרא"ש און געזאגט פאר איר ברודער: "עה, מוהרא"ש מיינט דערמיט נאר צו ארויסריקן שידוכים פאר זיין ישיבה, עס איז דא גענוג און נאך וואוילע בחורים אין אנדערע ישיבות..." צום סוף האט זי גענומען 'דער מצוין' פון עפעס א ישיבה, נאך די חתונה איז זי געלאפן יעדן טאג מיט די נשמה אין די האנט צו די ארבעט, איין טאג איז זי געווען הונגעריג אינמיטן די ארבעט איז זי אריבער געגאנגען צו א דערנעבנדיגן געשעפט זיך קויפן עפעס צו עסן, עס איז געקומען סוף וואך און דער מאן האט געזען ווי עס פעלט אביסל געלט האט ער אנגעהויבן שרייען אויף איר: "וואו איז 'מיין' געלט? דו עסט מיר אויף 'מיין' געלט!..." (- פארנוואס איז דאס 'זיין' געלט ווען 'זי' לויפט ארויס ארבעט?...)) און זי האט אנגעהויבן וויינען האט ער איר געזאגט: "דו וויינסט פאר גארנישט, איך וועל דיר פארקלעבן דיין מויל, איך לייג דיר ארויס פון שטוב..." האט זי מיר געשיקט א בריוו פרגענדיג צי זי איז מחויב צו לעבן מיט אזא מאן, א חיה רעה, ביז זיי האבן זיך גע'ט'ט...

האט דער ראש ישיבה שליט"א אויסגעפירט:

דערויף און צום סוף וועט דאס מקוים ווערן.

אסאך בחורים פרעגן, זיי זענען געווען אין יבניאל ביים ציון הקדוש פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו און מוהרא"ש האט מבטיח געווען מיט א שטארקע הבטחה (צוואת מוהרא"ש, אות ה): "איך זאג צו אז יעדער בחור אדער מיידל וואס דארף א שידוך און זיי וועלן קומען דא אויף מיין קבר און דורכזאגן גאנץ ספר תהלים פון אנפאנג ביז'ן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען, אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך. און דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צוואג", אבער למעשה זענען זיי נאכנישט געהאלפן געווארן - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: וואס מוהרא"ש האט געשריבן וועט זיכער מקוים ווערן, מען דארף נאר האבן סבלנות אויסצואווארטן די ישועה, ביז דערווייל טענה'ט דער צדיק צום אייבערשטן: "האב איך דאס דען געשריבן פאר מיין כבוד וועגן? האב איך דאס דען געהייסן אויפשרייבן אויף מיין מצבה פאר מיין כבוד וועגן? איך האב דאס דאך געטון נאר פאר דיין כבוד וועגן", ביז דער אייבערשטער וועט העלפן אז אלע וועלן טרעפן זייערע שידוכים.

האט מען אים מודיע גיווען אז דאס איז א בישוף.

און דער צדיק איז העכער גיווען פון אלע מכשפים.

דער ראש ישיבה שליט"א האט ארויס געברענגט וואס מיר זעען דא דאס גרויסקייט פון א צדיק אז ער איז העכער פון אלע מכשפים.

איז גיקומען דער צדיק און האט מודיע גיווען דעם מלך אז דאס איז א בישוף. און אז מהאט דעם בישוף אין וואסער אריין גיווארפן. קען דער בן מלך אנדערש ניט גיהיילט ווערן. סיידן אז מזאל אריין ווארפן דעם מכשף וואס ער האט גיטאן דעם בישוף אין וואסער אריין. האט דער מלך גיזאגט איך גיב דיר אלע מכשפים מזאל זיי אריין ווארפן אין וואסער אריין. אבי מיין זון זאל גיהיילט ווערן. האט די בת מלכה מורא גיהאט און איז גילאפן צום וואסער ארויס נעמען דעם בישוף פון דעם וואסער. ווארין זי האט גיוואקסט וואו דער בישוף ליגט. איז זי אריין גיפאלן אין וואסער אריין. איז גיווארין א גרויס גיפולדער וואס די בת מלכה איז אריין גיפאלן אין וואסער אריין. איז גיקומען דער צדיק און האט גיזאגט אז דער בן מלך וועט שוין גיהיילט ווערן. איז ער שוין גיהיילט גיווארין און דאס צרעת איז פארדיירט גיווארן און סע איז אראפ גיפאלן האט זיך אפגישיילט נאר די הויט.

דאס איז דער חילוק צווישן א מענטש וואס לעבט מיט א צדיק און א מענטש וואס לעבט אן א צדיק, פון אינדרויסן קען מען טאקע גארנישט אנזען קיין חילוק, אבער לאמיר אריין קוקן אין זייער לעבן ווען עפעס פאסירט אפילו א קלייניקייט, ווי צום ביישפיל די לעקטער האט געקראכט, די בוילער האט זיך צעבראכן וכדומה, לאמיר גיין זיך אונטער הערן וואס טוט זיך אין זייערע שטובער, וועט מען זען אזוי, דער וואס איז מקושר צו א צדיק ביי אים איז ווייטער פרייליך, מען זינגט 'אלעס איז דער אייבערשטער', 'אלעס איז דער אייבערשטער', און ביי דעם וואס לעבט גישט מיט קיין צדיק דארט איז יעדער שולדיג און עס גייט ארויס קולות פון שטוב.

האט דער מלך גוזר גיווען אויף יודין אז זיי זאלין מתפלל זיין. האבין די יהודים גיווכט דעם צדיק (וואס ער האט מתפלל גיווען אז דער מלך זאל האבן א זון כנ"ל) און זיי האבין אים גיבראכט פאר דעם מלך. און דער צדיק פלעגט תמיד מתפלל זיין פאר השם יתברך באשר ער האט צו גיזאגט דעם מלך אז דער זון זאל זיין נאר פון אבנים טובות און סע ניט מקוים גיווארין. און ער האט גיטענט צום אייבערשטן האב איך דאס גיטאן פון מיין כבוד וועגן. איך האב זיך דאס מער ניט גיטאן נאר פון דיין כבוד וועגן. און היינט איז ניט מקוים גיווארן אזוי ווי איך האב גיזאגט. און דער צדיק איז גיקומען צום מלך. האט דער צדיק מתפלל גיווען (דהיינו אויף די קרעץ פון דעם בן מלך אז ער זאל גיהיילט ווערן) און סע האט ניט גיהאלפן.

דא זעט מען זייער א וויכטיגע זאך, ווען א צדיק געבט אן הבטחה אדער א ברכה דארף מען האבן סבלנות אויסצואווארטן די ישועה און גישט אפלאזן די אמונה, ווי מיר זעען אין די מעשה אז דער צדיק האט צוגעזאגט פארן קעניג אז ער וועט האבן א קינד וואס וועט זיין פון אבנים טובות, און ווען דער קעניג געהאט א קינד אבער מען האט גישט געזען אז ער איז פון אבנים טובות, פלעגט דער צדיק שטענדיג דאווענען צום אייבערשטן, אז ער האט דאך צוגעזאגט פארן קעניג אז דער זון זאל זיין פון אבנים טובות און עס איז גישט מקוים געווארן, ער האט גע'טענה'ט צום אייבערשטן: "האב איך דאס דען געטון פאר מיין כבוד וועגן? איך האב דאס דאך געטון נאר פאר דיין כבוד וועגן, און עס איז נאכאלץ גישט מקוים געווארן", דעריבער דארף דער מענטש האבן געדולד אויסצואווארטן די ישועה, און גלייבן אז ביז דערווייל בעט דער צדיק ווייטער דעם אייבערשטן

איז ער גיזוארין גאר פון אכנים טובות. און האט אין זיך גיהאט אלע סגולות פון אלע אכנים טובות. (ווארין אז די הויט האט זיך אים אפגישיילט האט מען גיזעהן אז ער איז גאר פון אכנים טובות. אזוי ווי דער צדיק האט גיזאגט).

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א מיר דארפן ארויס נעמען חיזוק פון דעם שטיקל, אפילו ווען מען גייט אריבער שווערע צייטן, רחמנא ליצלן, דארף מען געדענקן אז איין טאג וועט פון אלע קרעץ, פון אלע צרות, ווערן טייערע שטיינער, עס וועט זיך אלעס איבער דרייען צום גוטן. היינט זענען ליידער דא מענטשן וואס מוטשען זיך מיט קרעץ אויף די הויט, זיי האבן עקזעמע, אן אויסשלאג אויף די הויט, לא עלינו, דארף מען וויסן דורך די עצות פון צדיק, דער הייליגער רבי, וועט ווערן דערפון טייערע שטיינער, אלעס וועט זיך אויסהיילן.

אויף מיינט 'קרעץ' - עבירות רחמנא ליצלן; א מענטש וואס האט א טעלעפאון, א טעבלעט וכדומה, וואו מען קען קוקן דערין די ערגסטע זאכן, אלע שמוץ פון די וועלט, און זיצט אין א באהאלטענע פלאץ וואו קיינער ווייסט נישט וואס ער קוקט, רחמנא ליצלן - דער מענטש איז א קרעציגער מענטש, זיינע עבירות - דאס זענען די גרעסטע קרעץ וואס איז גאר דא אויף די וועלט, אבער אז מען קומט צום צדיק, צום הייליגן רבי'ן, ווערן פון אלע קרעץ טייערע שטיינער, דער רבי געבט א וועג ווי אזוי זיך צוריק קערן צום אייבערשטן עס זאל ווערן פון אלע עבירות זכיות.

דער רבי געבט אונז די עצה פון 'התבודדות', דאס הייסט, מען זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף די שפראך וואס מען איז צוגעוואוינט צו רעדן, מען זאל אים אלעס דערציילן - אלע ירידות, אלע גפילות און אלעס וואס טוט וויי פארן מענטש, דורך דעם גייט מען ארויס פון אלע עבירות און פראבלעמען.

דאס איז דאך די גרעסטע געשמאק וואס א מענטש קען גאר האבן אויף די וועלט, אז דער מענטש ווייסט אז ער קען זיך אויסשמועסן זיין גאנצע הארץ מיטן אייבערשטן, אלעס וואס טוט אים וויי, אלעס וואס באדערט אים. דאס איז די בעסטע מעדעקעישאן און די בעסטע מעדעצין וואס מאכט רואיג דעם מענטש.

דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ק): "מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות", מען קען נישט זיין קיין

ערליכער איד גאר אז מען מאכט התבודדות; זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: דער מצייאות ווייזט אז נישט גאר מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד גאר אז מען מאכט התבודדות, גאר אפילו אז מענטש זאל זיין פשוט געזונט און שטארק קען אויך נישט זיין גאר אויב ער מאכט התבודדות, ווייל אן התבודדות קען דאך דער מענטש אינגאנצן משוגע ווערן, געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האבן דעם רבי'ן, וואס האט אונז געגעבן דעם מתנה פון 'התבודדות', וואס דאס קלארט אויס דעם מענטש ער זאל וויסן וואס ער האט צוטון; א גס אז מיר האבן די מעדעצין, אן דעם מעדעצין וואלטן מיר געדארפט נעמען אנדערע מעדעצין וכו' צו בארואיגן דעם מח.

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: איך האב זייער הנאה צו זיין אין שטעטל וואו איך קען שפאצירן צווישן די גראז און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, אין שטעטל איז גרינג צו פאלגן דעם רבי'ן צו מאכן התבודדות צווישן די גראז, ווי דער רבי האט געזאגט אמאל בשעת ער איז געווען אויף א שפאציר (שיחות הר"ן, סימן קסג): אם היית זוכה לשמע את קול השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה להשם יתברך בלי פניה, ובלי שום מחשבות זרות, ואינם מצפים לשום תשלום גמול, כמה יפה ונאה כששומעין השירה שלהם", ווי געשמאק איז צו גיין צווישן די גראז, צו הערן ווי זיי זינגען שירות ותשבחות צום אייבערשטן, אן קיין שום שלעכטע מחשבות, זיי ווארטן נישט אויף קיין שכר וכדומה, ווי גוט איז צו זיין צווישן זיי.

ווען איך בין אין שטאט דארף איך זיך אויסמשלן אזוי ווי איך בין אין שטעטל, איך גיי יעדן טאג א וועג פון א מייל צו די ישיבה און ביינאכט צוריק אהיים, פרובר איך צו גיין אויף א וועג וואו עס זענען דא גראז, ביימער און פייגלעך, אבער דא אין שטעטל קען מען עס זייער גרינג מקיים זיין; יעדעס מאל דו שפאצירסט אין גאס רעד צום אייבערשטן, אפילו גאר אפאר דיבורים, אז דו האסט נישט וואס צו בעטן דאנק און לויב דעם אייבערשטן אויף זיין שיינע וועלט וואס ער האט באשאפן, זאג: "ישר כח אייבערשטער פאר די שיינע וועלט וואס דו האסט באשאפן".

דער אייבערשטער וועט העלפן אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר זוכה זיין צו אלעס גוטס, אמן.

(ספורי מעשיות, מעשה ה', מבן מלך שהיה מאכנים טובות, חלק ב' פארגלעכט שבת קודש אינדערפרי, פרשת חיי שרה, שנת תשפ"א לפרט קטן, אין שטעטל, 'קרית ברסלב - ליבערטי')